

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/61/2022
Identifikačné číslo spisu: 5716213133
Dátum vydania rozhodnutia: 28.09.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:5716213133.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek JUDr. Beaty Miničovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti VÝTAHY RENOVALIFT, s.r.o., Žižkova 601/42, Břeclav, Česká republika, IČ: 261 63 331, vo veci organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby VÝTAHY RENOVALIFT, s.r.o. podnik zahraničnej osoby, Hlavná 448, Žilina - Bytčica, IČO: 36 426 661, zastúpenej advokátskou kanceláriou RYBÁR advokát s.r.o., Andreja Kmeťa 11, Žilina, IČO: 51 273 225, proti žalovanej Univerzitetnej nemocnici Martin, Kollárova 4248/2, Martin, IČO: 00 365 327, o zaplatenie 45 000 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 18Cb/214/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 13. júla 2022 č. k. 13Cob/135/2021-942, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.
- II. Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 14. februára 2019 č. k. 18Cb/214/2016-676, výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 22 857 eur s úrokom z omeškania 8,05% ročne zo sumy 22 857 eur od 17. mája 2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. žalobu vo zvyšku nároku na zaplatenie sumy 22 143 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 22 143 eur od 17. mája 2016 do zaplatenia zamietol a výrokom III. nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu. Okresný súd Martin doplnčiacim rozsudkom zo 17. apríla 2019, č. k. 18Cb/214/2016-715, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudkom z 24. júna 2020 č. k. 13Cob/165/2019-836, rozsudok Okresného súdu Martin zo 14. februára 2019 č. k. 18Cb/214/2016-676, vo výroku II., ktorým vo zvyšku nároku na zaplatenie sumy 22 143 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 22 143 eur od 17. mája 2016 do zaplatenia bola žaloba zamietnutá a v závislom výroku III., podľa ktorého žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo, potvrdil s tým, že priznal

žalovanej nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací uznesením z 19. augusta 2021 č. k. 2Obdo/85/2021-911, rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení dovolací súd uviedol, že nedodržaním procesného postupu podľa ust. § 219 ods. 3 CSP odvolacím súdom došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. Súčasne dovolací súd upozornil, že z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nebolo zrejmé, ako sa vysporiadal s tým, že žalobkyni nebolo doručené, resp. oznámené, doplnenie Dodatku č. 2 k znaleckému posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (ďalej aj ako „ÚSI ŽU“), ktoré bolo do súdneho spisu predložené žalovanou, v dôsledku čoho nemala žalobkyňa možnosť k tomuto zaujať svoje stanovisko.

4. Po vrátení veci dovolacím súdom Krajský súd v Žiline rozsudkom z 13. júla 2022 č. k. 13Cob/135/2021-942, rozsudok Okresného súdu Martin zo 14. februára 2019 č. k. 18Cb/214/2016-676, vo výroku II., ktorým vo zvyšku nároku na zaplatenie sumy 22 143 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 22 143 eur od 17. mája 2016 do zaplatenia bola žaloba zamietnutá a v závislom výroku III., podľa ktorého žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo, potvrdil s tým, že priznal žalovanej voči žalobkyni nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Žalobkyni súčasne priznal voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

5. Pri vydaní predmetného rozsudku odvolací súd postupoval v súlade s ust. § 219 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Vo vzťahu k nedostatočnému odôvodneniu skutočnosti, že žalobkyni nebolo doručené, resp. oznámené, doplnenie Dodatku č. 2 k znaleckému posudku ÚSI ŽU sa odvolací súd bližšie venoval v bode 74. odôvodnenia. Odvolací súd upozornil, že napriek procesnej vade súdu prvej inštancie zistenej v nedoručení Doplňenia č. 2 znaleckého úkonu č. 132/2017 ÚSI ŽU (č.l. 384-386 spisu) žalobkyni, táto vada nemala za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci. Pri formovaní tohto záveru odvolací súd vychádzal predovšetkým z obsahu tohto Doplňenia č. 2 znaleckého úkonu č. 132/2017, ktorým bolo doplnenie Znaleckého posudku č. 132/2017 o znaleckú doložku, ktorá sa nachádza pod bodom V. na č.l. 385 spisu. Týmto odvolací súd uzavrel, že sa jednalo len o odstránenie formálneho nedostatku Znaleckého posudku č. 132/2017.

6. Vo zvyšku sa odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu z 13. júla 2022 č. k. 13Cob/135/2021-942 zhoduje s odôvodnením predchádzajúceho rozsudku odvolacieho súdu z 24. júna 2020 č. k. 13Cob/165/2019-836.

7. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 420 písm. f) CSP).

8. Dovolateľka považuje aj druhý v poradí napadnutý rozsudok odvolacieho súdu za vecne nesprávny, keď týmto došlo k potvrdeniu vecne nesprávneho rozsudku súdu prvej inštancie vychádzajúceho z nesprávne zisteného skutkového a právneho stavu a vydaného v rozpore s ustanoveniami procesného práva.

9. Podstatná argumentácia dovolateľky sa týkala nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ktorý sa nevysporiadal so všetkými právne významnými dôvodmi ňou podaného odvolania a obmedzil sa len na konštatovanie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10. Vo vzťahu k notifikačnej povinnosti žalovanej dovolateľka trvá na tom, že v konaní preukázala, že výťah bol za jej prítomnosti predvedený, preskúšaný a neboli zistené žiadne vady neskôr vytykané žalovanou. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa zotrvala na svojom doterajšom stanovisku o neexistencii väd diela. Žalovaná podľa dovolateľky nekonala bez zbytočného odkladu po tom, ako mohla vady zistiť pri vynaložení odbornej starostlivosti.

11. Súčasne dovolateľka vytýkala konajúcim súdom určenie výšky zľavy ceny diela, pri ktorej súdy bez náležitého a logického vysvetlenia vychádzali len zo Znaleckého posudku č. 001/2018, ktorý dovolateľka kvalifikuje ako nepoužiteľný a právne irelevantný, pretože sa v ňom znalec nezaoberal hodnotou diela s vadami, ani výškou nákladov potrebných na opravu diela. Pozornosť dovolateľka upriamila na znenie ust. § 439 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), podľa ktorého nárok na zľavu z kúpnej ceny zodpovedá rozdielu medzi hodnotou, ktorú by mal tovar bez väd a hodnotou, ktorú mal tovar dodaný s vadami, pričom pre určenie hodnôt je rozhodujúci čas, v ktorom sa malo uskutočniť riadne plnenie. Dovolateľka apelovala na to, že v Znaleckom posudku č. 001/2018 znalec určil všeobecnú hodnotu výťahu bez väd ku dňu 30. augusta 2018 po 2,5 ročnej štandardnej prevádzke na sumu 22 857,03 eura. Bez náležitého odôvodnenia dovolateľka považovala to, ako súd prvej inštancie dospel k sume 22 143 eur. V súvislosti so Znaleckým posudkom č. 001/2018 dovolateľka namietala aj oprávnenosť znalca vykonať znalecké dokazovanie, keď nemá oprávnenie k posudzovaniu výťahov a jeho pôsobnosť je obmedzená len na pracoviská Ministerstva obrany a ozbrojených síl SR, súčasne nemal k dispozícii všetky potrebné podklady a použil staré, neplatné právne predpisy a STN normy bez náležitého a zrozumiteľného vysvetlenia. Argumenty žalobkyne týkajúce sa znaleckého dokazovania, konkrétne Znaleckého posudku č. 001/2018, použité v priebehu konania zostali podľa jej názoru bez povšimnutia súdov. V rámci tejto argumentácie dovolateľka uviedla, že pre potreby aplikácie ust. § 439 ods. 1 ObZ sa v spise nenachádza dôkaz, z ktorého by vyplývala znalecky určená hodnota diela s vadami. S námietkami vzťahujúcimi sa k Znaleckému posudku č. 001/2018 sa odvolací súd podľa dovolateľky nevyšporiadal. Nesúhlas dovolateľka vyjadrila so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého v priebehu konania vyvstala potreba zodpovedania spornej odbornej otázky - hodnoty diela s vadami, pretože uvedená skutočnosť nebola v konaní skúmaná.

12. Dovolateľka ďalej uviedla, že bola v konaní oproti žalovanej diskriminovaná, keď predložila znalecký posudok vyhotovený znalcom, J. F. a navrhla jeho výsluch, ktorý dôkaz nebol súdom prvej inštancie prijatý z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania, aj keď súd prvej inštancie vytýkal žalobkyňi dôkaznú nečinnosť. Nesúhlas dovolateľka vyjadrila s názorom odvolacieho súdu, ktorý ňou predložený znalecký posudok (J. F.) nepovažoval za relevantný a konštatoval, že obidvom stranám sporu boli vytvorené rovnaké podmienky na uplatňovanie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany.

13. Za daných okolností je potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu podľa dovolateľky zaťažený procesnou vadou spočívajúcou v nedostatočnom odôvodnení (nepreskúmateľnosť), keď sa odvolací súd nezaoberal zásadnými otázkami prednesenými žalobkyňou.

14. Porušenie práva na spravodlivý proces dovolateľka videla aj v tom, že súd prvej inštancie svojvoľne a bez náležitého zákonného dôvodu neprípustil a nevykonal dôkaz predložený žalobkyňou, ktorým by preukázala nezákonnosť vykonania kontroly výťahu oprávnenými právnickými osobami (ďalej aj ako „OPO“) a znalcami. Potvrdenie takéhoto procesného postupu odvolacím súdom považuje dovolateľka za odňatie možnosti konať pred súdom.

15. Okrem iného dovolateľka upozornila, že nedoručenie Doplňenia č. 2 znaleckého úkonu č. 132/2017 odvolací súd ani po zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neodstránil a to bez ohľadu na to, čo bolo obsahom listinného dôkazu. Týmto dovolateľka trvá na tom, že nebola zachovaná jej možnosť vyhodnotiť, či a do akej miery je tento listinný dôkaz významný za účelom potreby jej reakcie.

16. V závere dovolateľka navrhla dovolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

17. K dovolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná a uviedla, že dôvody na podanie dovolania nie sú dané, pretože nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaná upriamila pozornosť na to, že z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva právo dovolateľky na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných

právných predpisov, rozhodoval v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Podľa názoru žalovanej dovolateľkou uvádzané argumenty o nepreskúmateľnosti, nedostatku a nezrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu, sú účelové.

18. K nevykonaniu dôkazu navrhnutého žalobkyňou žalovaná upozornila na skutočnosť, že po pojednávaní 29. novembra 2017 bola žalobkyni zo strany súdu poskytnutá 15-dňová lehota na vyjadrenie sa k doplnku k znaleckému posudku, ktorú žalobkyňa nevyužila, a to napriek poučeniu zo strany súdu o sudcovskej koncentrácii konania s tým, že súd na ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nebude prihliadať. Žalobkyňa navrhla vykonanie dôkazu až po uplynutí lehoty stanovenej súdom (bod 87. a 123. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie). V bode 95. svojho odôvodnenia súd prvej inštancie vysvetlil, prečo pripustil dôkaz predložený žalovanou. Na základe uvedených skutočností žalovaná dospela k záveru, že nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces, a preto navrhla dovolaciemu súdu dovolanie zamietnuť.

19. V dovolacej replike žalobkyňa zotrvala na tvrdeniach obsiahnutých vo svojom dovolaní.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré prechádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

21. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

22. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. V posudzovanom prípade dovolateľka prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ust. § 420 písm. f) CSP. Túto vadu videla dovolateľka v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd nevysporiadal so všetkými právne významnými dôvodmi odvolania žalobkyne a obmedzil sa len na konštatovanie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

24. Dovolací súd v prvom rade konštatuje, že dôvodom pre zrušenie pôvodného rozsudku odvolacieho súdu z 24. júna 2020 č. k. 13Cob/165/2019-836, uznesením z 19. augusta 2021 č. k. 2Obdo/85/2021-911, bolo predovšetkým nedodržanie procesného postupu podľa ust. § 219 ods. 3 CSP odvolacím súdom, čím došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. Uvedený nedostatok bol odvolacím súdom pri vydaní aktuálne napadnutého rozsudku z 13. júla 2022 č. k. 13Cob/135/2021-942, riadne odstránený, preto odpadol aj zásadný dôvod pre zrušenie predmetného rozsudku odvolacieho súdu.

25. Nakoľko dovolací súd uznesením z 19. augusta 2021 č. k. 2Obdo/85/2021-911, zrušil pôvodný rozsudok odvolacieho súdu z 24. júna 2020 č. k. 13Cob/165/2019-836, a vec mu vrátil na ďalšie konanie, považoval za účelné, aby sa odvolací súd bližšie vysporiadal s tým, že žalobkyni nebolo doručené, resp. oznámené, doplnenie Dodatku č. 2 k znaleckému posudku ÚSI ŽU, ktoré bolo do súdneho spisu predložené žalovanou, v dôsledku čoho nemala žalobkyňa možnosť k tomuto zaujať svoje stanovisko. V tejto súvislosti dovolací súd z obsahu napadnutého rozsudku odvolacieho súdu zistil, že síce odvolací súd potvrdil vyššie uvedené pochybenie súdu prvej inštancie, ale išlo o vadu, ktorá podľa odvolacieho súdu nemala za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci, pretože sa jednalo len o odstránenie formálneho nedostatku Znaleckého posudku č. 132/2017, konkrétne len o doplnenie znaleckej doložky. Dovolací súd sa s týmto názorom odvolacieho súdu stotožňuje, nakoľko sa

nejednalo o úplne nový listinný dôkaz, ku ktorému by potenciálne mohla vzniknúť potreba žalobkyne zaujať stanovisko, ale len o odstránenie formálneho nedostatku listinného dôkazu, ktorým bol znalecký posudok už založený v súdnom spise, vo vzťahu ku ktorému znaleckému posudku žalobkyňa mala dostatočný priestor zaujať svoje stanovisko.

26. Napriek zistenému pochybeniu zo strany súdu prvej inštancie, prípadne odvolacieho súdu, dovolací súd upozorňuje, že na to, aby bol naplnený dovolací dôvod podľa ust. § 420 písm. f) CSP je nevyhnutné, aby poškodená sporová strana preukázala takú intenzitu tohto zásahu, ktorá by dosahovala takú mieru, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo v danom prípade podľa najvyššieho súdu dovolateľka nepreukázala.

27. S prihliadnutím k tomu, že pôvodné dovolanie žalobkyne sa argumentačne zhoduje s dovolaním, ktorým je napadnutý aktuálny rozsudok odvolacieho súdu skoro totožný s pôvodným rozsudkom odvolacieho súdu, kedy zo zrušovacieho uznesenia dovolacieho súdu z 19. augusta 2021 č. k. 2Obdo/85/2021-911, je zrejmé, že iné pochybenie odvolacieho súdu alebo súdu prvej inštancie, ktoré namietala dovolateľka vo vzťahu k nedostatočnému odôvodneniu (nepreskúmateľnosť) najvyšší súd nezistil, dovolací súd konštatuje, že inak tomu nie je ani v súčasnosti.

28. Za účelom vysvetlenia záveru o tom, že v posudzovanej veci odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je nedostatočné a nepreskúmateľné, pretože ako celok s rozhodnutím súdu prvej inštancie spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia, dovolací súd uvádza nasledovné.

29. Dovolateľka vytýkala konajúcim súdom zhodný záver ohľadom existencie väd diela a s tým súvisiace splnenie notifikačnej povinnosti žalovanou.

30. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Napriek certifikátu o zhode, o ktorý žalobkyňa opierala svoju argumentáciu o riadnom vykonaní diela, súd prvej inštancie mal z odborných prehliadok diela vykonaných po vydaní certifikátu o zhode subjektami, ako Technická inšpekcia, a.s., Inšpektorát práce Žilina, TUV SUD Slovakia s.r.o., ÚSI ŽU (znalecký posudok č. 132/2017), znalec J.. K. (znalecký posudok č. 001/2018) za preukázané, že dielo vady malo (odsek 121. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie), pričom na výťahu súčasne neboli preukázané zásahy tretím subjektom po jeho odovzdaní. Bezvadnosť diela žalobkyňa podľa názoru súdu prvej inštancie nepreukázala.

31. Vo vzťahu k notifikačnej povinnosti väd žalovanou súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 562 ods. 1 Obchodného zákonníka uviedol, že žalovaná preukázala oznámenie väd diela žalobkyne v súlade s termínom „podľa možnosti čo najskôr po odovzdaní“. Uvedený záver súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na prehliadku uskutočnenú technickou inšpekciou zabezpečenou žalovanou a mail z 29. apríla 2016, ktorý preukazoval, že k 29. aprílu 2016 bola prehliadka zabezpečená. Žalovaná týmto podľa súdu prvej inštancie zabezpečila prehliadku diela s odbornou starostlivosťou, podľa možnosti čo najskôr po odovzdaní predmetu diela, a potom bez zbytočného odkladu po zistení väd (§ 562 ods. 2 písm. b) ObZ) tieto oznámila žalobkyne e-mailom 18. mája 2016. Nemohla ich oznámiť skôr, ako bola vykonaná prehliadka podľa § 562 ods. 1 ObZ ani skôr, ako boli výsledky žalovanej písomne oznámené, lebo tieto skutočnosti sama ovplyvniť nemohla. Žalovaná nemohla ovplyvniť dátum vykonania tejto prehliadky, ani vyhotovenie písomnej správy o jej výsledku. K splneniu notifikačnej povinnosti žalovanou podľa § 562 ods. 2 ObZ súd dospel aj z výpovede svedkyne X. na pojednávaní uskutočnenom 17. januára 2018, keď vypovedala, že obratom po doručení stanoviska od Technickej inšpekcie v Banskej Bystrici toto zaslala žalobkyne. Súd prvej inštancie na doplnenie uviedol, že v oznámení nebolo potrebné uviesť aj konkrétne nároky vyplývajúce z väd, pretože tieto môže uplatniť objednávatel' aj neskôr po oznámení väd. Vzhľadom na argumentáciu žalobkyne súd prvej inštancie nemal v konaní za preukázané, že by dôkazy predložené žalovanou na potvrdenie existencie väd diela boli získané nezákonne. Odvolací súd sa s uvedenými námietkami sa s odkazom na skutočnosti uvádzané súdom prvej inštancie zaoberal v odsekoch 70. a 71. odôvodnenia svojho rozhodnutia.

32. Odvolací súd v bode 70. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol vo všeobecnosti, že ObZ vo svojom ust. § 562 ods. 2 síce stanovuje povinnosť oznámiť zhotoviteľovi vady diela, avšak pre toto oznámenie neurčuje žiadne formálne náležitosti. Význam tohto oznámenia a funkcie tejto zákonnej povinnosti odvolací súd videl v tom, aby sa informácia o vadách dostala do dispozičnej sféry zhotoviteľa a umožnila mu spätnú reakciu. V prejednávanom spore, sa podľa zistení súdu prvej inštancie viedla ohľadne vád diela medzi žalobkyňou a žalovanou komunikácia a korešpondencia. S prihliadnutím na uvedené mal odvolací súd za to, že listiny zasielané žalovanou žalobkyni (odborné stanoviská, protokoly) obsahovali popis vád, preto vyhodnotil záver okresného súdu o tom, že listiny obsahujúce vady diela boli žalobkyni riadne a včas doručené, ako správny. Súčasne odvolací súd upozornil, že sama žalobkyňa už v žalobe potvrdila, že jej reklamácia s odkazom na popis vád podľa preberacieho protokolu a Odborného stanoviska č. 2706/2/2016, s uplatneným nárokom na odstránenie vád z 19. mája 2016 bola doručená, na ktorú reagovala podaním z 19. mája 2016. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožnil s postupom okresného súdu, ktorý správne interpretoval a aplikoval ust. § 562 ObZ o oznámení vád.

33. Ďalšia argumentácia dovolateľky sa týkala Znaleckého posudku č. 001/2018, vypracovaného znalcom, J. K., ktorý bol pre rozhodnutie o určení výšky zľavy z ceny diela všeobecných súdov nosným, aj keď takáto úloha (určenie výšky zľavy z ceny diela) zadaná znalcovi nebola. Znalec mal stanoviť všeobecnú hodnotu diela (výťahu) po rekonštrukcii a modernizácii k 30. augustu 2018, tzn. že znalec posudzoval hodnotu diela bez vád (štandardne prevádzkovaný s pravidelnými skúškami a revíziami po 2,5 roku štandardnej prevádzky), ktorú určil na sumu vo výške 22 857,03 eura, tzn. nezaoberal sa hodnotou diela s vadami, ani s výškou nákladov potrebných na opravu diela. Vzhľadom na uvedené ako aj s prihliadnutím na osobu znalca, absenciu všetkých potrebných podkladov pre vypracovanie znaleckého posudku a použitie neplatných právnych predpisov a STN noriem, dovolateľka trvala na tom, že uvedený znalecký posudok, z ktorého konajúce súdy vychádzali, nie je použiteľný a právne relevantný.

34. K hodnoteniu správnosti odborných záverov vyslovených znalcom súd prvej inštancie uviedol, že tieto hodnoteniu súdom nepodliehajú v zmysle ich odbornej správnosti. Výsledky znaleckého dokazovania môže súd vo všeobecnosti hodnotiť len vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam, ktoré vyplynuli z iných dôkazov, ďalej z hľadiska osoby znalca, a či posudok vychádza zo správneho skutkového stavu. K pochybnostiam žalobkyne o správnosti znaleckých posudkov sa znalci podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočným spôsobom vyjadrili na jednotlivých pojednávaniach (body 91. a 96. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie), konkrétne znalec, J. sa vyjadril na pojednávaní 14. februára 2019. V Znaleckom posudku č. 001/2018 bola znalcom určená všeobecná hodnota výťahu zaokrúhlene na sumu vo výške 22 857 eur bez DPH (bod 83. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Súd prvej inštancie v bode 115. odôvodnenia svojho rozsudku uviedol, že pri určení výšky zľavy vychádzal zo Znaleckého posudku č. 001/2018, ktorý vypracoval znalec J. J. K., nakoľko sa jednalo o posúdenie takých skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že v tomto znaleckom posudku boli zodpovedané relevantné otázky pre prebiehajúce súdne konanie, preto z neho súd prvej inštancie vychádzal. Uvedený postup okresný súd zvolil aj z dôvodu, že žalobkyňa nepredložila ani nenavrhol vykonať príp. kontrolný znalecký posudok na zodpovedanie otázky - hodnoty diela s vadami, resp., že dielo nemá vady, pre ktoré žalovaná uplatnila nároky z vád.

35. Odvolací súd v bode 72. odôvodnenia sám uviedol, že v konaní bolo potrebné posudzovať skutočnosti, na ktoré boli potrebné odborné znalosti, a to k určení hodnoty diela, ktoré má vady. V bode 71. odôvodnenia odvolací súd konštatoval správnosť záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého do doby odstránenia vád žalovaný nebol povinný platiť časť kúpnej ceny, ktorá by zodpovedala nároku na zľavu, k čomu zameral a vykonal dokazovanie v rozsahu relevantných návrhov strán sporu, a to k určení hodnoty, ktorú mal predmet zmluvy s vadami. K otázke rozsahu vád súd prvej inštancie vykonal výsluchy strán, svedkov, predložené odborné stanoviská, protokoly, Znalecký posudok č. 132/2017 vypracovaný ÚSI Žilinskej univerzity, ktoré boli zhodné v tom, že predmet zmluvy nie je vykonaný riadne, popísané vady bránia prevádzkovaniu zariadenia, ako aj, že ide o vady, ktoré je možné odstrániť. Stanovenie výšky nároku na zľavu kvalifikoval odvolací súd ako odbornú otázku. Z dôvodu námietok uplatnených žalobkyňou vo vzťahu k Znaleckému posudku č. 132/2017 s Doplnením č. 1 bol

vypracovaný znalcom J. J. K., Znalecký posudok č. 001/2018. Uvedené znalecké posudky podľa názoru odvolacieho súdu (bod 73. odôvodnenia) dali odpoveď na odbornú otázku v časti posúdenia vykonania kompletnej rekonštrukcie a modernizácie lôžkového výťahu, avšak v časti určenia hodnoty diela s vadami mali odlišné úlohy. Podľa Znaleckého posudku č. 132/2017 v znení Doplnenia č. 1 vypracovaného ÚSI ŽU v Žiline (č.l. 208-219 spisu) náklady na opravu (vady) boli vyčíslené na sumu 24 473 eur bez DPH, t.j. 29 367,60 eura s DPH. Odvolací súd sa stotožnil s postupom okresného súdu, ktorý pre určenie všeobecnej hodnoty diela, ktoré bolo predmetom zmluvy, vychádzal z odborného posúdenia tejto otázky, a to záverov Znaleckého posudku č. 001/2018 vypracovaného J. J. K., W.. (č.l. 570-606 spisu) vo väzbe na jeho vyjadrenia a stanoviská podľa obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 14. februára 2019 (č.l. 659-673 spisu). K hodnoteniu Znaleckého posudku č. 001/2018 žalobkyňou, z hľadiska odboru spochybňovaním záverov v ňom uvedených, odvolací súd uviedol, že pre takéto hodnotenie nemajú strany sporu a ani súd potrebné odborné znalosti, a preto ani v tomto smere znalecký posudok nepodlieha hodnoteniu súdom. Odôvodnenie obsiahnuté v tejto súvislosti v rozsudku súdu prvej inštancie, kedy okresný súd vychádzal zo znaleckých posudkov a vyjadrení, vyhodnotil odvolací súd za dostatočné, preto na toto odôvodnenie odkázal.

36. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo podľa dovolateľky zrejmé, na základe akých skutočností dospel k sume vo výške 22 143 eur, predstavujúcej náklady potrebné na opravu diela.

37. Na tomto mieste dovolací súd upozorňuje, že z rozhodnutia okresného súdu jasne vyplýva, že tento zaviazal žalovanú na zaplatenie časti ceny diela (22 857 eur), vyúčtovanú vo faktúre č. OF 20160146 zo 17. marca 2016, splatnú 16. mája 2016 a vo zvyšku (22 143 eur) žalobu zamietol, lebo žalovanej vznikol nárok podľa § 439 ods. 4 OBZ, do doby odstránenia väd zadržať časť kúpnej ceny (ktorá by zodpovedala jej názoru na zľavu), lebo bolo preukázané, že žalobkyňa vady, ktorých opravu žalovaná žiadala, ku dňu rozhodovania neodstránila.

38. Odvolací súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania posúdil záver okresného súdu, že žalovanej vznikol nárok do odstránenia väd zadržať časť ceny plnenia vyúčtovanej žalobkyňou vystavenou faktúrou č. OF20160146 zo 17. marca 2016, a to v rozsahu rozdielu medzi zmluvne dohodnutou cenou diela 45 000 eur bez DPH a znalcom určenou všeobecnou hodnotou diela 22 857,03 eura (ust. § 439 ods. 1 ObZ) ako správny. Žalovanej tak nevznikla povinnosť platiť časť kúpnej ceny v sume 22 143 eur, keďže nebolo preukázané a zo strany žalobkyne ani tvrdené ich odstránenie.

39. Ďalej dovolateľka vytýkala aplikáciu sudcovskej koncentrácie v súvislosti s dôkazmi, ktoré navrhovala žalobkyňa (znalecký posudok a výsluch znalca, Ing. Dorova) a rozdielny prístup vo vzťahu k žalovanej ohľadom predloženia listinných dôkazov na preukázanie existencie väd diela a výšky zľavy z ceny diela, kedy napriek aplikácii sudcovskej koncentrácie na návrh žalovanej súd nariadil vykonať znalecké dokazovanie.

40. V tejto súvislosti súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobkyňa na pojednávaní konanom 17. januára 2018 doručila súdu prvej inštancie znalecký posudok č. 02/2018 vyhotovený znalcom J. F.. Tento znalecký posudok žalobkyňa predložila za účelom preukázania, že úkony subjektov vo vzťahu k funkčnosti alebo bezpečnosti predmetu zmluvy od Technickej inšpekcie, Inšpektorátu práce alebo Ústavu súdneho inžinierstva, TUV, nemohli byť vykonané z dôvodu, že výťah neprešiel zo štádia výroby do štádia užívania, preto tieto orgány nemohli takéto úkony vykonať, čím sa jedná o nezákonné dôkazy. Súd prvej inštancie upozornil na pojednávanie konané dňa 29. novembra 2017, kde tento po poučení o následkoch nedodržania sudcovskej koncentrácie podľa ust. § 153 CSP uložil stranám lehotu 15 dní na predloženie, alebo označenie ďalších dôkazov (tzn. do 14. decembra 2017). Nakoľko bola žalobkyňou zadaná objednávka na vyhotovenie znaleckého posudku predloženého na pojednávaní dňa 17. januára 2018 z 2. januára 2018, súd prvej inštancie skonštatoval, že predmetný znalecký posudok nebol ani zadaný v lehote, v ktorej mala žalobkyňa označiť/doložiť dôkazy. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie na tento dôkaz postupom podľa ust. § 153 ods. 2 CSP neprihliadal, pretože pre jeho rozsah by to podľa súdu prvej inštancie vyžadovalo odročenie pojednávania. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie považoval za potrebné zdôrazniť, že okolnosti,

ktoré mali byť týmto znaleckým dôkazom vyhotoveným znalcom, J. F. preukázané, nepredstavovali relevantný dôkaz, s ohľadom na ust. § 193 posledná veta CSP, pretože žalobkyňou predložený znalecký posudok nie je zákonom predpokladaným rozhodnutím príslušného orgánu o nezákonnosti úkonov označených subjektov. Z rovnakého dôvodu súd prvej inštancie nevykonal ani žalobkyňou navrhované dokazovanie na pojednávaní 14. februára 2019, výsluchom znalca J. F.. Na dôkazy predložené na záver pojednávania dňa 14. februára 2019 súd prvej inštancie neprihliadal, vychádzajúc z dátumov predložených listín 7. decembra 2018, 20. januára 2019, 9. januára 2019, 14. júna 2018.

41. Na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 25. apríla 2018 vypovedal znalec W. - ÚSI ŽU v Žiline, kde k cene opravy poukázal len na cenovú ponuku od firmy OTIS, na základe ktorej stanovili výšku škody. Žalobkyňa túto ponuku „konkurenčnej firmy“ OTIS namietla ako neplatnú. Vzhľadom na konštantné tvrdenia žalobkyne o bezvadnosti ňou odovzdaného diela, súd prvej inštancie považoval preukazovanie výšky nákladov potrebných na odstránenie väd alebo uvedenie výťahu do prevádzky ako procesnú aktivitu na strane žalovanej. Prihliadnutím na priebeh súdneho konania žalovaná na pojednávaní 10. októbra 2018 navrhla, aby bolo vykonané znalecké dokazovanie na vyčíslenie hodnoty výťahu s vadami, ktoré boli zistené oprávnenými právnickými osobami a potvrdené výsluchom svedkov. Okresný súd pripustil dokazovanie podľa návrhu žalovanej práve s ohľadom na námietky žalobkyne vo vzťahu k ponuke spoločnosti OTIS, pretože nezohľadňovala odstránenie práve tých väd, ktoré znalec vytýkal v Znaleckom posudku 132/2017, čo sám znalec ÚSI ŽU potvrdil. Predmetný návrh žalovanej na vykonanie dokazovania okresný súd posúdil ako relevantný s tým, že sa neprieči ust. § 153 CSP. Odlíšnosť návrhu žalovanej oproti návrhom žalobkyne (na pojednávaní dňa 17. januára 2018) videl okresný súd v tom, že žalovaná nemohla tento návrh na dokazovanie urobiť skôr.

42. Odvolací súd nevyhodnotil odvolací dôvod žalobkyne ohľadom nevykonania ňou navrhovaných dôkazov súdom prvej inštancie za relevantný. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na zápisnicu z pojednávania z 29. novembra 2017 (č.l. 235-236 spisu), z ktorej obsahu vyplývalo, že okresný súd pojednávanie odročil a poskytol žalobkyňi lehotu 15 dní na vyjadrenie sa k Dodatku k znaleckému posudku s tým, že po doručení jej vyjadrenia a návrhov na dokazovanie, bude uvedené zaslané žalovanej. Pozornosť odvolací súd upriamil na postup okresného súdu, ktorým poučil strany podľa § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, s tým že po uplynutí lehoty na ďalšie dokazovanie a návrhy na dokazovanie nebude prihliadať. Na pojednávaní konanom dňa 17. januára 2018 žalobkyňa predložila krátkou cestou znalecký posudok J. F., vo vzťahu ku ktorému žalovaná poukázala na to, že objednávka na znalecký posudok je z 2. januára 2018. S prihliadnutím na uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie uviedol, že znalecký posudok nebol ani len zadaný v lehote, v ktorej mala žalobkyňa doložiť súdu svoje stanovisko a ďalšie dôkazy, a preto na základe konštatovaného poučenia podľa § 153 CSP, okresný súd na tento dôkaz predložený na pojednávaní neprihliadal. Vzhľadom na vykonané poučenie okresného súdu o sudcovskej koncentrácii konania na pojednávaní dňa 29. novembra 2017, s určenou lehotou 15 dní, a predloženie znaleckého posudku žalobkyňou priamo až na pojednávaní dňa 17. januára 2018 (zadaná objednávka na znalecký posudok dňa 2. januára 2018), dospel odvolací súd k názoru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď z dôvodu oneskoreného, resp. nie včasného predloženia tohto dôkazu naň neprihliadol. V súvislosti s uplatňovaním sudcovskej koncentrácie odvolací súd podporne poukázal i na závery vyjadrené v uznesení Ústavného súdu SR z 15. novembra 2018, sp. zn. II. ÚS 530/2018.

43. Súčasne odvolací súd zdôraznil, že okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku odôvodnil, prečo nevykonal dôkazy navrhnuté žalobkyňou. Za stavu vykonaného dokazovania znaleckými posudkami, odbornými vyjadreniami, žalobkyňou predložený znalecký posudok a navrhnutý výsluch J. F. nebolo ani podľa odvolacieho súdu možné považovať za relevantné vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci. Súhlas s postupom súdu prvej inštancie odvolací súd vyjadril aj s poukazom na tvrdenie samotnej žalobkyne, že ňou navrhnuté dôkazy nevykonané súdom prvej inštancie mali preukázať okolnosti, že úkony subjektov vo vzťahu k funkčnosti alebo bezpečnosti zhotoveného diela od Technická inšpekcia, a.s., Inšpektorátu práce Žilina, alebo Ústavu súdneho inžinierstva Žilina, TŮV SŮD Slovakia, s.r.o., nemohli byť vykonané z dôvodu, že výťah neprešiel zo štádia výroby do štádia užívania, preto tieto orgány nemohli takéto úkony vykonať, čím považovala žalobkyňa označené dôkazy za nezákonné. Odvolací súd sa stotožnil s okresným súdom, že vo vzťahu k okolnostiam, ktoré mali byť týmto znaleckým dôkazom (J. F.)

preukázané, nešlo o relevantný dôkaz, pretože tento nebol zákonom predpokladaným rozhodnutím príslušného orgánu (ust. § 193 posledná veta CSP).

44. Vzhľadom na uvedené odvolací súd skonštatoval, že zo strany okresného súdu nedošlo k zásahu do práv a oprávnených záujmov žalobkyne. Podľa názoru odvolacieho súdu obidve sporové strany uplatňovali svoje práva za rovnakých procesných podmienok, t.j. bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej zo sporových strán. Ani jedna zo sporových strán voči sebe nemala výhodu, resp. nevýhodu. Odvolací súd po preskúmaní postupu súdu prvej inštancie uviedol, že obidvom stranám sporu boli vytvorené rovnaké podmienky na uplatňovanie prostriedkov procesného útoku, procesnej obrany. Ak však v priebehu konania na spornú odbornú otázku - hodnota, ktorú malo dielo s vadami, vznikla potreba jej zodpovedania, pretože žalobkyňa záver žalovanej doloženého znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina s doplnením namietala, potom nebolo možné uzavrieť, že následný návrh žalovanej na vykonanie znaleckého dokazovania k tejto otázke nebol včas, a pokiaľ okresný súd tento dôkaz vykonal, jeho postup nebol v rozpore s ust. § 153 CSP. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd svoj procesný postup podľa odvolacieho súd primeraným, zrozumiteľným a akceptovateľným spôsobom zdôvodnil. To znamená, že, pri vyvodzovaní záverov okresný súd zohľadnil skutkové okolnosti, dôkazy, ako aj právnu argumentáciu, ktorá v konaní vyvstala, a ktorá vyplývala tak z vyjadrení predložených žalobkyňou, ako aj žalovanou. Za daných okolností nebolo podľa odvolacieho súdu možné dospieť k záveru, že by dôkazy pred okresným súdom boli vyhodnocované jednostranne. Záverom odvolací súd dodal, že obidve strany sporu majú rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy, čo vylučovalo možnosť podstatnej výhody voči protistrane.

45. Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku okresného súdu, kedy za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nebol povinný v konkrétnosti a detailnosti sa vyjadrovať ku všetkým odvolacím dôvodom žalobkyne, ale len k tým, ktoré mali pre vec podstatný a rozhodujúci význam v rámci posudzovania odvolacím súdom a v podrobnosti bolo možné odkázať na vecne správne závery obsiahnuté v napadnutom rozsudku okresného súdu. Odvolací súd uzavrel, že odôvodnenie jeho rozsudku vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobkyne zodpovedá ust. § 387 ods. 2 CSP, ako aj ust. § 387 ods. 3 posledná veta CSP. K rozsahu svojho odôvodnenia odvolací súd poukázal na existujúcu ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý argument v odvolaní, len na tie, ktoré majú podstatný význam.

46. K námietke dovolateľky o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (napr. II ÚS 383/06).

47. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

48. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko zo dňa 29. apríla 1993, séria A. č.254-B, s.49, § 30).

49. Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril

žalovaný, a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

50. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdov, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozsudku by malo sporovým stranám dovoliť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy, a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní vo veci samej.

51. Ust. § 220 ods. 2 CSP sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (ust. § 378 CSP). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Avšak aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí sporové strany jednoznačne presvedčiť o správnosti záverov súdu a rovnako v prípade kontroly správnosti rozhodnutia musí odôvodnenie rozsudku slúžiť na objasnenie dôvodov konkrétneho rozhodnutia súdu.

52. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

53. Rozhodnutie súdu, ktorý sa vo svojom odôvodnení vysporiada so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, avšak neodôvodnené podľa predstáv dovolateľa, nemožno automaticky považovať za rozhodnutie nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné, či dokonca svojvoľné. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov oboch inštancií je podľa dovolacieho súdu dostatočne zrejmé čoho, a z akých dôvodov sa žalobkyňa domáhala, čo navrhovala, z ktorých osvedčených skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd, a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu, s ktorým sa stotožnil. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté rozhodnutie primerane vysvetlil.

54. Dovolací súd oboznámením sa s dovolacím dôvodom, spočívajúcim v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu, dospel k záveru, že procesným postupom odvolacieho súdu nedošlo v konaní k vade, ktorá by znemožnila žalobkyni realizovať jej práva, tzn. nedošlo na strane žalobkyne k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces podľa ust. § 420 písm. f) CSP.

55. Dovolací súd konštatuje, že rozsudok odvolacieho súdu spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľný). Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia, jednotlivé časti odôvodnenia a ich obsahová (materiálna) náplň zakladá v súhrne jeho zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Odvolací súd jasne a dostatočne vysvetlil skutkové a právne dôvody, pre ktoré potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá v časti nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 22 143 eur s príslušenstvom, zodpovedajúcemu nároku žalovanej do odstránenia väd zadržat' časť ceny plnenia vyúčtovanej žalobkyňou (rozdiel medzi zmluvne dohodnutou cenou diela 45 000 eur bez DPH a znalcom určenou všeobecnou hodnotou diela 22 857,03 eura (ust. § 439 ods. 1 ObZ). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd a

súd prvej inštancie neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv žalobkyne.

56. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené a po preskúmaní veci dospel k názoru, že v posudzovanej veci odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je protirečivé a arbitrárne, ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia a konanie pred odvolacím súdom v rozhodovanej veci nebolo postihnuté vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f) CSP, preto považuje dovolanie žalobkyne za nedôvodné.

57. Z argumentácie dovolateľky obsiahnutej v dovolaní ohľadom tvrdenia o bezvadnosti diela a odmietavého postoja k opačnému záveru súdov oboch inštancií vychádzajúceho z dôkazov a výpovedí oprávnenými právnickými osobami, ktorých relevanciu mal vyvrátiť súdmi nepripustený znalecký posudok J. F., sa dovolaciemu súdu javí, že konajúcim súdom dovolateľka vytýka aj nesprávne zistený skutkový stav.

58. Dovolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že neúplnosť, či nesprávnosť skutkových zistení, nesprávnosť týkajúca sa hodnotenia dôkazov súdom a ani nesprávne právne posúdenie veci nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu považovaná za dôvod zakladajúci vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku, pričom ani po prijatí nových procesných kódexov sa na aktuálnosti týchto záverov nič nezmenilo (pozri R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia odvolacieho súdu, napr. sp. zn. 2Cdo/130/2011, 3Cdo/248/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012). Výnimkou sú iba rôzne závažné deficity v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), prípadne konajúcimi súdmi svojvoľné, neudržateľné, alebo v zrejmom omyle prijaté skutkové závery, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Uvedené vyplýva predovšetkým z tej skutočnosti, že na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). Po preskúmaní postupu odvolacieho súdu v spojení s postupom súdu prvej inštancie však dovolací súd nezistil, že by k takémuto prípadu závažných deficitov v dokazovaní došlo.

59. Keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je dovolanie žalobkyne podľa ust. § 420 písm. f) CSP prípustné, dovolací súd ho v súlade s ustanovením § 447 písm. c) CSP odmietol.

60. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

61. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok